

opusdei.org

Evo me, jer si me zvaao!

„Ecce ego quia vocasti me!"
Gospodin nas sve neumorno zove, budimo hrabri i odvažni odgovoriti na Njegov poziv.

18.10.2024.

Opus Dei je rođen u Crkvi i živi u Crkvi da služi Crkvi. To je od samog početka duh sv. Josemarije. On je to i napisao: "Jedina ambicija, jedina želja Opusa Dei i sve njegove djece jest služiti Crkvi, kao što ona želi biti služena, unutar specifičnog poziva

koji nam je Gospodin dao." (Ljubiti Crkvu)

Naša današnja sugovornica, supernumerarija Eva, velikodušno je s nama podijelila svoja iskustva, radosti i borbe vezane uz služenje svojoj župi.

Kada je sve počelo?

Točno na današnji dan prije 21 godinu započinje moj apostolat u župi u naviještanju Božje Riječi i baš danas mi razgovaramo o tome. Za ne povjerovati! Slučajno? Ne, nije slučajno! Jedan mi je svećenik rekao da ništa nije slučajno.

Bilo je to na blagdan Kraljice Svete Krunice, moje zaštitnice, kao i zaštitnice naše Provincije i župe. I tako uz milost Božju do današnjeg dana... Nije bilo lako, no nije bilo ni za očekivati da će biti lako, ali je zato bilo slatko. Rekoh Gospodinu: Nemoj

se pouzdati u mene, ali ću se zato ja pouzdati u Tebe Isuse. Hvala.

Sv. Josemaria kaže: „Zahvali Bogu koji ti je pomogao, uživaj u svojoj pobjedi – koje li duboke radosti, što je osjeća tvoja duša nakon što se odazvala! (1) Svatko od nas ima svoje poslanje na koje mora odgovoriti. Zapravo uvijek su to stvari koje ti se čine teškim i nemogućim za tebe... to su stvari koje su tajanstvene i skrivene našim očima jer dolaze od Gospodina. I zato kažemo da bez Gospodina ne možemo učiniti ništa. Od Gospodina imamo milost i snagu, a nema ništa bolje na svijetu nego biti u milosti Božjoj.

Bilo me je strah stati pred punu crkvu i čitati, imala sam brojne borbe i kušnje, ali puno su mi pomogle riječi sv. Josemarije: „Imaj na umu sinko moj, da nisi samo duša koja se sjedinjuje s ostalim dušama kako bi učinila dobru stvar, to je

mного... ali nedovoljno – ti si apostol koji ispunjava nepromjenjiv Kristov nalog.“(2)

Božja Riječ naviještena iz ljubavi prema Kristu, uvijek će naći put do svakoga srca, a Duh Sveti daje svakom pojedincu nutarnje poticaje koji siju sjeme u dobru zemlju i donose stostruki plod. Na putu naviještanja Božje Riječi dolazimo u doticaj s radosti i žalosti, ali moramo biti svjesni da nema protivnosti koje ne bi mogli svladati, a žalosti koje nam se dogode, trebale bi nam biti poticaj za radost koji nas čini dionicima Gospodinova slatkog Križa.

Ali nisi samo bila uključena u liturgijsku skupinu, zar ne?

Nakon milosnih 7 godina naviještanja Božje Riječi, Gospodin opet kuca na vrata mojega srca. Svojim milosnim pogledom traži da mu odgovorim na još jedan poziv

skriven mojim očima. Postajem članom pastoralnog vijeća i od mene se traži nova zadaća. Zapravo, nitko od mene ništa ne traži. Revnost za apostolat, briga za duše kao i moj stalni boravak s Isusom izjeda mi dušu i traži od mene da drugima donesem Božju ljubav, kako bi svaka duša zapalila sljedeću dušu u osluškivanju i vršenju Božje volje. I opet sasvim slučajno (ili ne?), na blagdan Kraljice Sv. Krunice, uređujem tjednik „Kraljica“ koji izlazi svake nedjelje u našoj župi. Božji pothvati su nepredvidivi i veliki, a na nama je da se odazovemo. To nam je zadaća, ali trebamo ustrajati. Ustrajnost treba čuvati i razvijati kao najplemenitiji ideal, paziti da se ne dogodi kako je rečeno: „Gledaj kako se otvaraju mnogi cvjetovi u proljeće, ali malo ih je koji se razvijaju u plod“ (3). Kad otkrijete Boga u sebi, onda nema kraja u apostolskim pothvatima. Naš Gospodin hita nam u susret da nam

pomogne kroz bližnjega, tako i kroz Caritas ili slične stvari. Caritas je neizbježan apostolat u župi.

Djelovala sam i još uvijek djelujem kroz razna pomaganja molitvena i materijalna. „Ljubav prema bližnjemu treba više cijeliti negoli sve drugo blago, jer ona je vrjednija i od našega života. Ta je ljubav navela Sina Božjega da postane čovjekom da živi siromašan i umre na križu. Po ljubavi prema bližnjemu postaje čovjek sličan svome Bogu i Spasitelju.“ Sv. Vinko Paulski

Uzela sam si male stvari za našega Gospodina. Svakog četvrtka u našoj župi je sat vremena euharistijskog klanjanja. Pomažem časnoj oko pripreme za klanjanje, male su to stvari, ali za mene jako bitne i velike. Možda je ponekad dovoljno upaliti samo svijeće na oltaru, pripremiti knjige za čitanja... Naš Gospodin je rekao da je i čaša vode dovoljna.

Također, već više od 10 godina naša župa čita Bibliju od Pepelnice pa sve dok se ne pročita, bez prekida. Lijepi su to trenuci u satima od 1 do 4 ujutro kada si sama s Gospodinom. Božja Riječ odzvanja u tvojim ušima i prodire dotle da dijeli dušu i duh, te prosuđuje nakane i misli srca.

Ima li koja anegdota?

Ima i zgodnih stvari na putu apostolata. Bila je Zornica. Čitala sam svako jutro na svetoj misi. Jedno jutro nakon mise zaustavi me časna sestra koja je tek bila stigla u našu župu. Kaže: „Hej curo, jako lijepo čitaš! Mogla bi ti u časne!“ Na to će druga časna sestra: „Joj pa ona ti ima troje djece...“ „Pa dobro, onda neka joj idu cure u časne!“ Nastalo je lagano smijanje. Pater Zvonko koji je bio u blizini, nadoda: „Tko zna gdje će ona završiti, čudni su putovi Božji....“ Baš upravo tako, Pater.

„Naš život zrači svetošću kada se potroši u služenju. Tajna je radosti u životu poradi služenja.“ Rekao je papa Franjo u Tweet objavi 16.12.2018. Upravo smo svi pozvani na svetost i služenje, a Eva je ovaj naš razgovor završila kratko i jasno: Serviam!

(1) Sveti Josemaria, Put 992

(2) Sveti Jsoemaria, Put 942

(3) Sveti Josemaria, Put 987
